848/10

Den 7. juli 2010 blev i sag nr. 77.017:

xxxxx xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Vestjylland Forsikring gs.
Bredgade 17-21
6920 Videbæk

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Vestjylland Forsikring gs., klager over, at selskabet har afvist at anerkende et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren har i en tillægsskrivelse af 4/10 2009 til nævnet redegjort for hændelsesforløbet og sine synspunkter således:

> "Den 29. april 2008 var jeg impliceret i en trafikulykke. Min daværende kæreste og jeg kørte efter hinanden i hver vores bil på ringvejen uden for H. mod U. Jeg var fører af den forrest kørende bil. En modkørende bil med høj hastighed trak pludseligt over i min vejbane. For at undgå at blive påkørt af bilen foretog jeg en hurtig afværgemanøvre. Jeg undgik herved at blive påkørt af bilen. Imidlertid påkørte bilen i stedet min daværende kærestes bil, som kørte bagved. I det min daværende kærestes bil blev påkørt hørte jeg hendes skrig i den håndfri mobiltelefon, som vi havde talt i. Umiddelbart efter ulykken steg jeg ud af bilen og fandt min kæreste lemlæstet og omkommet i den totalt smadrede bil.
>
> Det er min opfattelse, at der retligt er tale om 2 ulykkestilfælde. Den 1. ulykke, hvor den modkørende bil pludseligt trak over i retning mod min bil, og hvor jeg foretog en afværgemanøvre. Jeg var herved i overhængende livsfare, hvilket blev forstærket af omstændighederne omkring ulykken. Herunder min kærestes skrig i mobiltelefonen og at jeg fandt min kæreste omkommet få sekunder efter, at den modkørende bil var trukket over i min vejbane. Den 2. ulykke var den ulykke som resulterede i min kærestes død.
>
> I umiddelbar tidsmæssig tilknytning til ulykken påbegyndte jeg et samtaleforløb ved en psykolog idet jeg havde en række psykiske gener, hvilket jeg trods samtaleforløbet, desværre fortsat har."

I skrivelse modtaget i selskabet den 25/1 2009 anførte klageren bl.a., at han foretog en hurtig afværgemanøvre i sidste øjeblik for at undgå at blive påkørt, og at han som følge

heraf var i ”overhængende livsfare (potentiel livsfare)” og ikke kunne betragtes som et iagttagende vidne til en ulykke.

I en psykiatrisk speciallægeerklæring af 9/9 2009 hedder det bl.a.:

> "Den 29. april 2008 kl. 17 havde [klager] været på kærestens arbejde for at hente hende, idet de skulle ud at spise. Det var på tale, at de skulle køre direkte til målet, men kæresten ville gerne hjem på sin bopæl inden. De kørte hjemad i hver deres bil. [klager] kørte foran kæresten. Mens de kørte omkring H.K. kom der en modkørende bil imod [klager], en blå Toyota Hiace. [klager] så, at føreren var uopmærksom på kørslen, og at den modkørende sigtede direkte mod [klager]. [klager] reagerede reflektorisk med at vride sin vogn ud i grøften. [klager] sad og talte i håndfri mobiltelefon med kæresten. Kort tid efter, at den blå Hiace havde passeret ham, hørte han kæresten råbe 'åh gud' i telefonen og samtidig så han i bakspejlet, at Hiacen kørte frontalt ind i kærestens bil. Kærestens bil splintredes i adskillige stykker, og stumperne fløj op i luften. [klager] var hurtigt ude af bilen og henne ved kæresten. Han så, at hun var meget lemlæstet på kroppen, hun var forvredet i en forkert stilling, og der var ingen tvivl om, at hun havde flere læsioner i ryggen. Ansigtet var smadret, og tænderne sad inde i munden. Hun blødte kraftigt flere steder fra. [klager] var ikke i tvivl om, at hun var dræbt på stedet. Han alarmerede Falck. Ved alarmen til Falck havde man svært ved at få fat i hvor han var, og han nærmest blev skældt ud. Han følte at det var en meget ubehagelig oplevelse. Der kom andre til, som tog over og fik redet trådene ud med Falck. De fik [klager] væk fra ulykkesstedet. Falck kørte derfra uden udrykning.
> …
> [Klager] er en 44-årig mand, der er opvokset under stabile sociale forhold. Han har efter folkeskole uddannet sig som butiksassistent, og har siden haft job som sælger. Han er aktuelt sælger i et IT-firma, og han har klaret dette arbejde godt. Han har haft et tidligere samliv igennem 22 år. Dette gik i opløsning i december 2007 efter nogle år, hvor han og ægtefællen voksede fra hinanden. Han fandt en ny kæreste i efteråret 2007. Denne kæreste var den 29. april 2008 involveret i en trafikulykke. [klager] og kæresten kørte i hver deres bil efter hinanden. [klager] kørte først. På vejen kom der en modkørende, som det lykkedes [klager] at undvige, men med det resultat, at den modkørende kørte frontalt ind i kærestens bil. Hun var dræbt på stedet, idet der var tale om en meget voldsom ulykke. Føreren af den modkørende bil kom dog kun minimalt til skade. Efterfølgende har [klager] udviklet symptomer helt i overensstemmelse med **F43.1 Posttraumatisk Belastningsreaktion, reactio tarda e traumate gravi.** Forud for dette traume har [klager] været psykisk rask og velfungerende. Efter en kortere periode, hvor han var væk fra arbejdet, har han genoptaget arbejdet og han fungerer i normalt omfang i sit arbejde i dag. Han har dog imidlertid nogle begrænsninger med at skabe overblik, samt med hukommelsen. Det betyder, at han må bruge mere tid på rent skriftligt at lave huskesedler og lave planer for arbejdsdagen. Hans livskvalitet er nedsat, idet han hyppigt bliver mindet om ulykken i form af flashback og det savn som ulykken har medført. [klager] har haft god effekt af behandling ved psykolog. Det vurderes at [klager] kan have mulighed for at udvikle en bedre livskvalitet over nogle år, men noget sådant kan ikke udtales med sikkerhed. Der er ikke aktuelt behov for yderligere undersøgelser eller behandling."

Selskabet har i skrivelse af 4/11 2009 til nævnet afvist at anerkende klagerens psykiske mén. Dog har selskabet pr. kulance anerkendt at dække hans tandskade, som opstod ved, at han - ved sin undvigemanøvre - lukkede munden hårdt sammen.

Endelig har selskabet i skrivelse af 20/4 2010 til nævnet supplerende anført:

"På baggrund af Højesterets dom afsagt mandag den 22. marts 2010 vedrørende dækning af psykiske mén i relation til en ulykkesforsikring, skal vi for god ordens skyld meddele, at vi ikke finder, at dommen kan medføre et andet resultat i ovennævnte sag.

Vi tillader os indledningsvist at bemærke:

- at sagen i Højesteret vedrørte følger af overfald/trusler.
- at sagsøger i sagen i Højesteret blev anset for berettiget til erstatning for psykisk skade på baggrund af den forudgående hændelse, hvor der rent faktisk havde været en fysisk påvirkning (det fysiske overfald den 1. november 1999).
- at Højesteret ikke i sagen har afsagt en dom, der tilkender erstatning for psykisk skade uden fysisk påvirkning.

Det er vores vurdering, at dommen ikke ændrer afgørende ved hidtidig praksis af betydning for den aktuelle klagesag. Således findes det allerede anerkendt, at der inden for snævre rammer kan opnås dækning for psykisk skade, uden at der tillige foreligger en egentlig fysisk skade (men dog en fysisk påvirkning/fare).

Vedrørende den aktuelle klagesag skal vi gentage, at klageren ikke har befundet sig i direkte centrum i relation til den påkørsel, som forårsager hans kærestes død, men at han er vidne til påkørslen, der sammen med den efterfølgende oplevelse med kæresten forringer hans livskvalitet. Ved påkørslen har klageren ikke personligt været udsat for en fysisk påvirkning eller fare for at blive påført en fysisk skade (en vurdering der dog selvsagt ville have været en anden, hvis han havde været passager i kærestens bil).

Derfor må vi fastholde vores afvisning af at anse klagerens beskrevne psykiske lidelser for dækket af ulykkesforsikringen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**4.0 Forsikringen dækker:**

4. 1 Forsikringen dækker direkte følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefrakommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren personligt har været i en sådan situation, at der er grundlag for at anerkende hans psykiske skade som forsikringsdækket, jf. herved Højesterets dom af 22/3 2010. Nævnet har derved bl.a. lagt vægt på

hans umiddelbare tilknytning til uheldet, herunder afværgemanøvren og hans fysiske placering i forhold til kærestens bil, telefonkontakten og det forhold, at han ud over at overvære uheldet også var vidne til den alvorlige lemlæstelse af kæresten

Nævnet finder herefter, at selskabet har været uberettiget til at afvise anerkendelsen af klagerens ulykke som forsikringsdækket, hvorfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Vestjylland Forsikring gs, skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

J. Hermann